

A tothora recordes aquell ocell a l'ampit
que va venir de lliurí per dir-te vine,
el meu dels Alps de Suïssa, cents nits sense dormir;
la neu i la muntanya control del mar de Greta,
que duen visit el mon els seus ullots petits
que han tenen de fer mal sense voler-ho.
Dels de llaures, cedrela i les parets
i sencongelix ihesgotablement en el pis, l'habitació,
que està espai triçat en tot es enyoranga.

Neva i neva sobre el meu passat,
els camins s'esparron en un silenci foscós.
"Fa tant de fred" - em diç.
"Em pregunto si ell emprenetrà des nou.
Si surt a caminar,
el canut oblidat de la cadermera,
que rossassa la closca d'una llusió.
La remor d'un esquirlol
que ressegueix la sorra que vas abandonar.
Postre conixeràs...
una flor que sobreviu al gel;
un pensament que pren forma,
postre hi trobaràs...
Si t'ies sortir a caminar
serà cert que el pas del temps
et desabrirà l'anima?".

Vent

Fred

Poema dels previsors

Tu, que pel color del cel,
saps quins ocells vindran
i si se'n menjanen el blat,
pateixes una tarda abans que els altres.

Tu, que hi has pensat primer,
mentre els ignorants, en pau,
sopàvem amb vi i ràiem de coses,
veuràs com van passant
igual pel meu com pel teu camp,
i el vi estalviat ja no te'l voldràs beure.

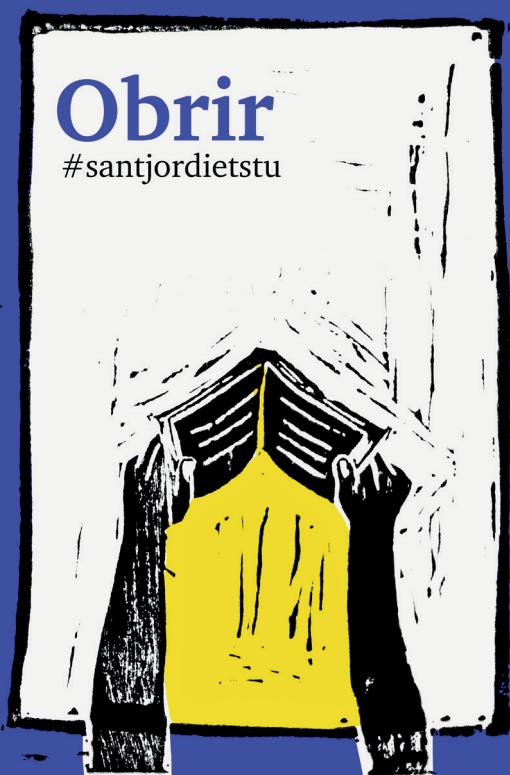


Aquesta obra forma part de la campanya
#santjordietstu i ha estat creada
desinteressadament gràcies a la col·laboració
dels i les artistes:

Bruna Valls
Carla Fajardo
Esperança Castell
Mireia Calafell
Néstor Rives
Roser Bastida

Il·lustració de la portada: Calu Barberà
Maquetació: Pau Ramírez

Totes les obres presents en aquest llibret són propietat dels
seus autors i autòres. No es permet el seu ús sense la seva
expressa autorització.



Com crear el teu llibret?

